

מ:

עין משפט
גר מצוה

קצצה א מ"י פ"ג מהל'
מאכלות אסורות
הלכה כ סמג לאוין קמח
טוש"ע י"ד סימן פג סעיף
ח:
קצצו ב מ"י פ"יו שם
הלכה ד סמג שם
טוש"ע י"ד סימן קיז
סעיף ח:
קצצו ג מ"י שם הלכה יא
טוש"ע שם סעיף ג
[ד]:

א ד ה מ"י פ"ו מהל'
עבודת כוכבים הל' ו
סמג לראין כב עוש"ע י"ד
סי' קמא סעיף א:

רבינו חננאל

חזבונו תהווה בין ראשיה
רובן שני ראשיה כדון
שטמה. ופזיק רבא ריבא
אסרן אין לוקחא אלא
בזמנא בשימורא
ואנין רבא ריבא, אר
שני מומחא מא, אן
הזבא אסר דע שימורא אי
מלחמא נון אורי ליה
דן ריהה רבא ריבא:
וישולש נון רב
אסר קומי שמאלא
אנא למפשי כין עוברי
שטמא כין עוברי
שני תהווין עוברי עובר
שטמא עולמין עוברי
שני תהווין ארמין אחוי
ליה אדא מלשלתא
דן שמי בשלש יון אן
מלשלתא, אסר ליה כזה
מחא, אסר ליה שטמא
אדא ליה אל בשי ליה
דארמא דע טהור טמא
אדא סוס דארמא דע
שטמא טהור אין לוקחין
מצי ענין וקבוי גזים
אין מומחא
ואנא אסר אין מלחמא
זאמן ומפשי עוברי
שטמא כין עוברי
גמרות: ונבלה שטמא חליתא
ואמרין שטמא חליתא
הוא דארמא שטמא חליתא
הוא סכסין ובלה ליה
השטמא שטמא כין, אבל
למלשלתא שטמא חליתא

וסירקו להם את
 הצבא לערוב נשק
 חרמם בנחוש דמלא
 עמם ברוי תהלות
 עצמו קמל אנב דשריק
 לה מיתת נח ולא
 משיבוי; ויהי גולוסא
 מנגולויס פו יחיים חס
 ולחן וסרין מרו תרמא
 חרמא רבד וסירי
 חרמא מתת שמן ור
 דופר; ר' יוסי אמר
 שלוחן חרמא
 פו שלוחן לב אשה
 ברו ותרמא ששמת
 רבלי האי לא רמא אלא
 יחיים ברו חרמא;
 וישראלן פו מנכות הן
 פרעות הן רפפות הן
 פרעות הן אטענית הן
 פסיות הן טותות הן ענות
 חתן מקס חרמא
 חרמא גנחת חרמא
 הן חרמא גנחת
 הן חרמא גנחת

דתי מרגליו, והשליחו
אסורין, ר' חייא בשם ר'
יוחנן אמר מן הוא נה
נחנין בהן חומין שיהו
חולצין את נערציה;
והתבני מן הסילה
אסורין שמופסין בהן יין
בן האסורין מותרין וכן
בתרומה: ת"ד החבנין
והקפסין והקסולות
מן העץ וראשי הלפת
וכיצד בהן הכושין
הבאים בהן הארז ומן
האסורין וכן הספיה
מותרין והמכרין בלילה
לפני החנוני אסורין מפני
שמוץ עירור וכן יין
מופסין הבאים מן הארז

וכר: פעם אחת חש רב תרומה לשם תולין מה לכוליה: הדרן ערך אין היו עובדין אותו פעם

ואומר מתקיים יותר מהפסוק
דן עלך אין מעמידין
 בביתו כל דבר. נגמ' מפרש
 וזו שאלה מקומות אלו

והתניא כסימי ביצים
לאו תרוצי (ב) מתרצה
דגים והיכי משכחת
שיהיין כד וחד משכר
אין שם מומחה מאי
דאמר אני מלחתי
עוד שיאמר אל דגין
ליה רב יהודה לארא
ועל מלחתי מותרין; ועל
מלא נצרכה לקר
יניחוש דלמא מילת דאי
אישתרוהי היא דאי
ווייתי גלוסקאות הב
נצרכא אע"ג דרפ' מו
רמא בהו קמ"ל הני
דרפו: ורבי יוסי אומי
דמי שלחן א"ר אבא
בידו וגרעינתו נשמו
ת"ר^א: ההגבין והקפר
מן האוצר ומן ההפת

והנמכרין בקמחא וכן
 שמואלץ יין עליה וכן
 והבאין מן הנמכרין
 ומוצתין הסלולה
 ששמועריה בן יין ת"ד
 ואמר כלום יש אדם
 עובדי כוכבים אסור
 ששמואלץ ב"ד יוסי
 וכן תפוחים ונתרפס
 שנה ושנה ואתה
 מצערני כיכר ואתה
 כוכבים אחד שהיה
 יין של תפוחים ש
 אמר ברוך המקום

וכן לתרומה: מאי וס
תרומה לשם חולין לל
הסלולה מותר איר

כל הצלמים אסורין
וחכמים אומרים
כדור רבן שמעון בן
דנעבדין פעם אחת ב
במקומו של ר"מ היו
גור שאר מקומות אט
מקומות אטו אותו מ
שנינו [א] אמר רבב בר

[illegible]

כבים של שבועים שנה ושנה ו
ב בהו תרומה אבל הבא טן
פעם אחת בשנה דברי ר"מ ו
וא וכו' ופשוטה היא ובא רב

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

וההנהיג כסימני בימים וכו'. אלא לא יס' לדגים עוברין: והיכל משכחם
 כה כסימני קירבי דגים כד וחד. (ג) וכבני מעיים עשין כה ענין:
 כשישליחם. משיחם של דג שחילחל רוח: אין שם מומחה מאי.
 כשימחו העוברין קבצי לה: אני מלפסם. הדגים ורואים שדגים

טוהרין הן ומזה הולאמי קרביים הללו:
אלו דגים. שירלה לו הדגים עממן
אכל באני מלחמים הן מהימן דשמה
אכל בקי בדין: דיילא. שמש דשמה
לסיות שפר לעושה סעודה לתמן
תבשילין: לקרעין שבו. הדנקוין
בעלי או ששדו בכלל דלמא ארמי
קרעין אחריו דלמיסין בשרינא
וערין בדין: איספרוקי איספרוקי.
ומן העלין לכלל עממן איספרוקי
שמשו: דרפי טובא. מוגלגלין בומר
ובלעז מולש וגרעינחם נחמחם^(א)
דימין דרפי כולי האי חמרמ רמא בזה:
שחין. שמשחלחין גרעינין עממון:
קפריסין. קפלוטות מוגלגלין וכבושין
בשרינא וממקיימין ואין בהן משום
בשולי עובדי כוכבים דנאכלים חין
ולא משום גיעול דטעם הגיעול פוגמו
ולא משום: מן הספק. מקום
כיוסן שכן עזרין שס וז על אז
ובלעז פילא: קטלווא. שוק:
מרומה דמימא יקרימ שאינה
ראיה אלל לבדימ: ומסדו מינא.
יפקירו את כל האזאר:

הדרן עלך אין מעמידן

הנלמים אסורין. בהנאה:
 כדור. פילוט"ט. ובמראה פורס
 ודאי נעבדין דמשום חשיבותא
 ליה להגן חפני דבידיה: **גמ'** פ"ט
 מדלא קמי ותכימם אומרים
 נעבד אלא מי שיש בידו וכי
 כסירא ליה נעבדימ:
 י"ט. כשהמלך מת עושין אדרתו
 מן השער לכרוון והם קאשר
 מאיר דאגב חשיבותא פלמי ליה:
ידין על פסח המדינה שנינו.
 וקאשר רבי מאיר דחשיבי ליה:
 מי

מסורת הש"ס

(א) נחוספתא פ"ה ה"ו.
(ג) ו"ל כסוללה קר איתא
נחוספתא וכן משמע
הה"ש ע"ש דברים פלים
זכר דר"ף אי כסוללה ופי'
ה"ו פלים. (ג) נחוספתא
פ"ה ה"ו ע"ש. (ד) הכא.
עב"ד. (ה) ולפי' לו: וס"כ.
(ז) ו"ל שגורק"ו. (ו) שכתבו
מוס' בשם ר"ת לעיל ג. ד"ה
תלא השתחוו. (ח) ו"ל דר"ל.
דש"א.

גליון הש"ס

מִסְרָא וּרְיָם דְּחַיִּים
לְמִיעוּבָא. עֵין מַרְדֵּי סוּף
חֻלְקִין:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות דגר"א

(א) גם' אומר רבנן. כי
גירסת הרמב"ם רבנן
אמר ר' יוחנן בשם ר' כה
פליגי על שמואל אבל
הרי"ף ורמ"א ושא"ר
פוסקים מפרשים דלא
פליגי. וטעם מפרשים דבר
שמיאם אף לרבנן דלא
מכשי' (עמ"ש רצונו ביריד
ס' קמ"א ס"ה כ'):

לעזי רש"י

משיא"ה (וישיא"ה).
שלפוחית,
מול"ש. רכים (מרוככים
מרוכ שרייה כשמנס).
פיל"א. גרקה.
פילוט"א. כדור.

מוסף דש"י

דרייש למיערוטא. כפי"ב
ריבנות (קטן). קטן וקטנה
אלא חולצין ולא מייבמין.
קטן שמה ימלא סריס.
קטנה שמה תמלא אילנות
ועידי דר'. ונפרק הכל
סוחטין (חולצין). גבי
כוחים, שגור על כל כוחים
משום אותם שגור צדקות
יונה כסד גרמים והשתחו
לה (יבמות ק"ט).

ן כהן החשוד למכור
מצי רבגן ומסדרי ליה
חגן במקומו של ר"מ
מדיו על פתח מדינה